

Sygn. akt: WA 22/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Buliński (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Jan Bogdan Rychlicki (sprawozdawca)

Protokolant: Jarosław Górnicki

przy udziale prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej płk. Zbigniewa Badelskiego,

w sprawie płk. rez. H. K., oskarżonego z art. 231 § 2 i innych k.k., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na rozprawie w dniu 9 października 2012r. apelacji, wniesionej przez prokuratora na korzyść, od wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego z dnia 24 lipca 2012r., ,

zmienia zaskarżony wyrok przez wyeliminowanie z podstawy wymiaru kary łącznej grzywny art. 86 § 2 k.k. (pkt II wyroku).

UZASADNIENIE

Wojskowy Sąd Okręgowy, po ponownym rozpoznaniu sprawy wyrokiem z dnia 24 lipca 2012 r. płk. rez. H. K. uznał za winnego popełnienia wszystkich zarzucanych mu przestępstw i wymierzył mu:

„ I a) za czyn opisany w pkt.1 zarzutów, na podstawie art. 231 § 2 k.k., w zw. z art. 11 § 3 k.k., oraz przy zastosowaniu art. 343 1 k.p.k. i art. 343 § 2 pkt 1 k.p.k., w zw. z art. 60 § 6 pkt 3 k.k., karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a nadto, obok niej, na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k., karę grzywny w wymiarze 20 (dwudziestu) stawek dziennych po 40 zł (czterdzieści złotych) każda;

b) za czyny opisane w punktach od 2 do 6 zarzutów, na mocy art. 231 § 2 k.k., w zw. z art. 11 § 3 k.k., przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. oraz art. 343 § 1 k.p.k. i art. 343 § 2 pkt 1 k.p.k., w zw. z art. 60 § 6 pkt 3 k.k., karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, a nadto obok niej, na podstawie art. 33 § 1, 2, i 3 k.k., karę grzywny w wymiarze 20 (dwudziestu) stawek dziennych po 40 zł (czterdzieści złotych) każda;

c) za czyn opisany w pkt. 7 zarzutów, na podstawie art. 231 § 2 k.k., przy zastosowaniu art. 343 § 1 k.p.k. i art. 343 § 2 pkt 1 k.p.k., w zw. z art. 60 § 6 pkt 3 k.k., karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, a nadto, obok niej, na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k., karę grzywny w wymiarze 20 (dwudziestu) stawek dziennych po 40 zł (czterdzieści złotych) każda;

II. na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczone w punkcie I. wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu karę łączną w wysokości 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie w oparciu o art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k., warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata, zaś w miejsce orzeczonych w tym samym punkcie wyroku kar jednostkowych grzywny orzeka karę łączną grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 40 zł (czterdzieści złotych) każda.”

Apelację od tego wyroku na korzyść wniósł prokurator Wojskowej Prokuratury Garnizonowej zaskarżając go w części dotyczącej podstawy prawnej wymierzenia oskarżonemu płk. rez. H. K. kary łącznej. Zarzucił:

„ obrazę przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 2 k.k., poprzez bezpodstawne powołanie tej normy w podstawie prawnej wymierzenia oskarżonemu płk. rez. H. K. kary łącznej grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 40 zł. każda stawka, podczas gdy wskazany przepis ma zastosowanie wyłącznie w sytuacji, gdy połączeniu podlegają kary grzywny

wymierzone w dwóch lub więcej wyrokach, a więc gdy dochodzi do orzekania kary łącznej w wyroku łącznym”, i wniósł o

„ zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z podstawy prawnej orzeczenia wobec oskarżonego płk. rez. H. K. kary łącznej pozbawienia wolności i grzywny przepisu art. 86 § 2 k.k. i przyjęciu, iż podstawą rozstrzygnięcia w tym zakresie stanowi jedynie koniunkcja przepisów art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k.”.

W uzasadnieniu apelacji m. in. podniesiono, że przepis art. 86 § 2 k.k. znajduje tylko wtedy zastosowanie, gdy dochodzi do orzeczenia kary łącznej grzywny w wyroku łącznym. W niniejszej sprawie taka sytuacja procesowa nie miała miejsca.

Sąd Najwyższy, po wysłuchaniu prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej, który popierając apelację postulował „dalszą” zmianę zaskarżonego wyroku przez dodanie art. 85 k.k. przy podstawie prawnej orzeczonej kary łącznej oraz obniżenie wysokości kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Apelacja jest zasadna. W pełni zgodzić się należało ze skarżącym, że przy orzekaniu kary łącznej grzywny błędnie powołano przepis art. 86 § 2 k.k., który tylko wtedy znajduje zastosowanie, kiedy kara łączna grzywny zostaje orzeczona w wyroku łącznym (por. wyrok SN z dnia 3 lutego 2006 r. II KK 346/05, OSNKW 2006, z. 3, poz. 30, wyrok SN z dnia 23 września 2008 r. WA 36/08 Lex nr 622194). W razie orzeczenia kary łącznej w tym samym wyroku, obejmującej grzywny wymierzone za poszczególne przestępstwa, stawka dzienna kary łącznej grzywny nie powinna być inna niż wysokość stawki ustalonej za poszczególne przestępstwa, skoro okoliczności mające wpływ na wysokość stawki dziennej grzywny, o których mowa w art. 33 § 3 k.k., w obu przypadkach są takie same. Jeśli natomiast wysokość stawek w wyrokach podlegających łączeniu była ustalona w różnym czasie i zachodzi potrzeba określenia na nowo wysokości stawki dziennej, mają wtedy zastosowanie przepisy art. 86 § 2 k.k.

W związku z tym w uwzględnieniu apelacji prokuratora należało zaskarżony wyrok zmienić przez wyeliminowanie z podstawy wymiaru kary łącznej grzywny art. 86 § 2 k.k. (pkt II wyroku).

Sąd Najwyższy natomiast nie podzielił wniosków prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej, o potrzebie zmiany zaskarżonego wyroku przez przywołanie art. 85 k.k. przy podstawie orzeczenia kary łącznej oraz korekty kosztów sądowych przez ich obniżenie o kwotę 20 zł. z następujących powodów. Postulowane zmiany pozostają poza granicami zaskarżenia (arg. z art. 433 § 1 k.p.k.), zaś w apelacji poza zarzutem obrazy art. 86 § 2 k.k., nie podniesiono żadnego innego uchybienia. Niezależnie od tego przywołanie art. 85 k.k. w niniejszej sprawie było zbędne, albowiem przy podstawie orzekania kary łącznej powołany został przepis art. 91 § 2 k.k. Co do wysokości kosztów postępowania (pkt V wyroku) na s. 9 uzasadnienia wyroku wyrażono pogląd o prawomocności orzeczenia w tej części co do wysokości kosztów sądowych postępowania w kwocie 1713, 90 zł, w skład których „weszła” opłata 580 zł. W tej sytuacji ewentualna zmiana wyroku w zakresie wysokości kosztów sądowych może dokonać się na gruncie Rozdziału 55 k.p.k.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.